

۱۷۴ - ای طالب رضای الهی در این جهان فانی کسی را بقائی نه و نفسی را ثبات حیاتی نیست عنقریب ملوک ارض در بستر خاک بخشبند و مملوک نیز نجات نیابد کل در زیر این خیمه یک رنگ آیند نه مستمند مانند نه ارجمند نه امیر مانند نه فقیر نه وزیر مانند و نه اسیر بینایان کور گردند و زندگان اسیر گور شوند خوشا بحال کسی که رضای الهی جوید و راه هدایت پوید و اسرار حقیقت گوید تا نفس آخر که خاتمه مطاف است فاتحه الطاف گردد این شخص بزرگوار است و این جان پاک تابناک پس شکر کن خدا را که ابواب جهانی باقی گشود و نفوس را بنفس رحمانی کامرانی داد و ترا بشریعه هدی هدایت کرد و بموهبت عظمی دلالت فرمود تا زندگی آسمانی یابی و از حیات ابدی نصیب بری